

LN 21. 8. 2012

Zpráva z hnízda pravdy a lásky

Břetislav Rychlík

TRUTNOV Před pětadvaceti lety komunistická tajná policie rozehnala účastníky připravovaného východočeského Woodstocku v Trutnově, organizátory pozatýkala a pozemek Martina Věcheta postříkala močůvkou. Letos tedy slavil trutnovský Open air festival své čtvrtstoletí. S nepřízní moci se festival potýká dosud. Notně zchátralý areál trutnovského Bojiště je celoročně využíván jako parkoviště, louky kolem, tradičně používané jako stanové městečko, rozryla rypadla bagrů a časem tam vyrostou sklady a překladiště. Neboť toto místo je doslova hnízdem toho, čemu se říká ústy některých ideologicky zastydlých hlupáků bratrstvo „pravdy a lásky“. Zvláště letos to bylo cítit na každém kroku, z pódii, z triček, z plakátů, z programů shlížela rozesmátá tvář náčelníka Václava Havla v indiánské čelence a vedle ní se hrozivě potutelně mračil zpod brýlí guru českého undergroundu Ivan Martin Jirous - Magor. Jim dvěma byl festival in memoriam věnován.

O hudebním průběhu festivalu by měli napsat jiní. Já chci připomenout pro mne zásadní zážitek. Člověku se doslova dojetím sevřelo hrdlo, když při mši za Magora a Havla, sloužené Václavem Malým, povstalo celé hlediště amfiteátru, ačkoliv je zřejmé, že svobodomyslná mládež či notně olysalé staré máničky možná ani netuší, co to taková bohoslužba je. Navíc v průběhu mše dorazila zpráva o odsouzení ruských punkerek z Pussy Riot. Hravá, svobodná atmosféra zůstala, ale z každého pódia, z každého vystoupení zazníval vzkaz či věnování „Pussinám“. Šok nevyvolal ani tak očekávaný postoj kágébáckého prezidenta Putina, jako spíš odporivé vystoupení pravoslavného patriarchy Kirila.

Celý článek je uložen v Archivu Knihovny Václava Havla.